

ЕСЕНЕНЪ ЗДРАЧЪ

Иди си, пресенъ гробъ недей разравя,
Заспива тихо есенния здрачъ,
Заглъхва всичко въ призрачна забрава —
И радостъ и желаня и плачъ.

Иди си, воплитъ на сухи клони
Заспиватъ въ непробудна тишина,
Последенъ отгласъ въ морни небосклони
Просвѣтва като гаснеща вълна.

Иди си и душата ми дочакай
На твоя сънь край тихото море,
Последна пѣсенъ нека бжде знака,
Че първа обичъ никога не мре.